

Mark- och miljööverdomstolen vid
Svea hovrätt
Box 2290
103 17 Stockholm

SVEA HOVRÄTT 060106
INKOM: 2015-09-29
MÅLNR: P 2270-15
AKTBIL: 19

Stockholm den 29 september 2015

Mål nr P 2270-15

Tyresö kommun ./ Kristina af Trolle m.fl.

Som ombud för Tyresö kommun (Kommunen) får jag härmed inge följande yttrande över aktbilaga 14-16.

Kommunen vidhåller vad som tidigare anförts och därutöver följande.

Enligt 1 kap. 1 plan- och bygglagen (2010:900), PBL, är det en kommunal angelägenhet att planlägga användningen av mark och vatten enligt PBL. Lagrummet ger kommunerna en ensamrätt att besluta om planläggning. Detta betyder dock inte att de personer som berörs av planen fråntas rätten att komma med synpunkter på denna under planarbetet eller förhindras att överklaga kommunens beslut att anta planen. Av Granskningshandlingen, bilaga 1, framgår att det förekommit synpunkter från berörda angående bl.a. strandskyddets utformning. Det är således inte riktigt att de som berörts av planen inte haft möjlighet att komma med synpunkter. Kommunen har således handlagt ärendet korrekt.

Vad avser detaljplanens miljöpåverkan så hänvisas till den natur- och landskapsinventering som upprättades 2010-09-29 och planbeskrivningen, se bilaga 2-3.

Kommunen bestrider att frågan om gatukostnader ska behandlas inom ramen för Mark- och miljööverdomstolens prövning i detta mål. Enligt praxis (se bl.a. mål hänvisade till i aktbilaga 14) ska ett beslut om ersättning för gatukostnaderna prövas genom laglighetsprövning. Kommunen fattade beslut i denna fråga den 25 september 2014.

Beslutet överklagades av bl.a. Anna-Karin Lundberg. Förvaltningsrätten i Stockholm har den 18 juni 2015 avslagit samtliga överklagandena, se bilaga 4. På sidan 9 i domen konstaterar Förvaltningsrätten att uttag av ersättning för gatukostnader inte står i strid med bestämmelserna om egendomsskydd i regeringsformen och Europakonventionen. Kammarrätten i Stockholm har den 21 september 2015 inte beviljat prövningstillstånd, se bilaga 5. Det torde därmed vara utrett att frågan inte ska behandlas inom ramen för detta mål.

Såvitt avser fastigheterna Rundmar 1:8, 1:32, 1:34 och 1:35 har Kommunen i överklagandeskriften redogjort för fastigheterna och dess bebyggelse. Kommunen vidhåller att fastigheterna ska bedömas som redan i ianspråktagna på ett sådant sätt att det saknar betydelse för strandskyddets syfte. Länsstyrelsen har inte haft någon annan uppfattning än Kommunen i denna fråga (se sidan 14 i Granskningsutlåtandet). I detta sammanhang ska även nämnas att en långvarigt uppställd husvagn är att betrakta bygglovspliktig byggnad enligt bestämmelserna i PBL. Huruvida vägen som avskiljer fastigheterna är allmän eller enskild har ingen betydelse enligt bedömningen i 7 kap. 18 c § miljöbalken (1998:808).

Bryggan på fastigheten Rundmar 1:35

Beträffande det beslut om strandskyddsdispens som hänvisas till på sidan 2 i aktbilaga 16 så avser beslutet en redan uppförd brygga. Av punkten 2 i Kommunens beslut, se bilaga 6, så framgår att dispens beviljats för en mindre brygga än den som anlagts. Beslutet har fastställts av länsstyrelsen.

Vidare anges under rubriken "Strandskydd" i plankartan följande.

"Strandskyddet upphävs på kvartersmark för bostäder, teknisk anläggning och på allmän platsmark för lokalgata och parkering."

Om någon vill anlägga en brygga i anslutning till fastigheterna inom planområdet så kommer denne således alltså att behöva söka strandskyddsdispens för åtgärden.

Som ovan

Christian Arnbom